

Basisbehoeften op Wieltjes:
**Een Explorerende Pilot met Kinderen op het AZC in Utrecht naar de Bijdrage van ‘U
on Board’ aan het Vervullen van de Drie Psychologische Basisbehoeften**

Manon Olthof

Pedagogische Wetenschappen, Universiteit Utrecht

Youth, Education and Society: Youth Policy, Education and Prevention

Dr. Paul Baar

Dr. Tjitske de Groot

28 juni 2021

Abstract

Due to the current corona measures, the daily structure of many refugee children is disappearing. This can potentially slow down psychological growth and reduce well-being. Fulfilling the three basic psychological needs - relatedness, autonomy and competence - can reinforce this. The aim of this exploratory pilot was to map 'U on Board's contribution to fulfilling basic needs, to paint a picture of the inseparable connection between the needs and to explore the value of digital media in this light. A total of 81 vlogs were observed and supplemented with information from 5 informal conversations and non-participating observations. Although these observations have been made as objectively as possible and with cultural sensitivity, it is possible that behaviors have been interpreted differently than they were intended. Although relatedness is absolutely important for this target group, the need for autonomy seems to be most strongly fulfilled. In addition, the results show that the needs can reinforce each other under the right circumstances. Mentors play an important role in creating these circumstances, with participating more actively, providing more structure and targeted information about the performance of longboarding and vlogging, the potential of 'U on Board' will be better utilized. The use of digital assets such as GoPros and iPads can additionally enhance the fulfillment of the psychological needs.

Keywords: psychological needs, longboarding, vlogging, U on Board, refugee children

Basisbehoeften op Wieltjes:

Een Explorerende Pilot met Kinderen op het AZC in Utrecht naar de Bijdrage van ‘U on Board’ aan het Vervullen van de Drie Psychologische Basisbehoeften

De corona pandemie heeft geleid tot (meer) beschermende maatregelen in het jeugdbeleid (Rijksoverheid, 2020). Deze maatregelen zorgen ervoor dat de dagelijkse structuur van veel asielzoekerskinderen weg is en stress regulerende activiteiten stopgezet zijn (Kind in azc, 2021), terwijl dergelijke activiteiten juist zo belangrijk zijn voor het verwerken van hun traumatische ervaringen (Hurly, 2019). ‘U on Board’ is een van de projecten op het asielzoekerscentrum in Utrecht die wél door gaat binnen de huidige coronamaatregelen. ‘U on Board’ is in 2017 ontwikkeld om bij te dragen aan het welzijn van kansarme meisjes in Utrecht en is nu gevestigd als living lab op het asielzoekerscentrum in Utrecht (Hogeschool Utrecht, 2021). Op informele wijze worden de kinderen twee keer per week op dinsdag- en vrijdagmiddag uitgenodigd mee te doen met longboardactiviteiten op het terrein van het asielzoekerscentrum. De focus ligt op het hebben van plezier, waardoor kinderen graag meespelen en intrinsiek gemotiveerd zijn (Deci & Ryan, 2000). Zij worden begeleid door enthousiaste projectmedewerkers en stagiaires van verschillende sociale opleidingen en leren praktische vaardigheden zoals longboarden en het hanteren van bescherming.

Eerder onderzoek

Uit eerder onderzoek bij ‘U on Board’ blijkt dat longboarden aansluit bij de huidige jongerencultuur en bijdraagt aan het opdoen van positieve ervaringen (Smits, 2019). In onderzoek naar de affecten van actiesporten voor meiden met een kansarme achtergrond werd zichtbaar dat ‘U on Board’ een contra-pedagogische ruimte is welke verder gaat dan de traditionele manier van het organiseren van sport. In dit onderzoek gebruikten Smits en Knoppers (2020) naast focusgroepen met de kinderen GoPro camera’s om hen in staat te stellen digitaal betrokken te zijn door het maken van vlogs. Naar eigen zeggen ervaren de meiden een gevoel van vrijheid en vinden zij de informele activiteit leuk omdat zij deze samen doen (Smits & Knoppers, 2020). Met resultaten uit hun onderzoek tonen Smits en Knoppers (2020) aan dat het project bijdraagt aan het stimuleren van participatie in de samenleving en het vergroten van het welzijn.

Doelstellingen

Essentieel voor psychologische groei en het bevorderen van welzijn is het vervullen van de drie psychologische basisbehoeften (Deci & Ryan, 2000). De voornaamste doelstelling van dit onderzoek was het in kaart brengen van de manier waarop de wens naar het vervullen van de drie basisbehoeften geïllustreerd wordt in het gedrag van de deelnemers bij ‘U on

Board' en daarmee een theoretische verdieping aan te brengen op al bestaande literatuur binnen het project (Smits & Knoppers, 2020). Vervolgens is er gekeken naar de onlosmakelijke verbinding tussen de basisbehoeften en de rol die digitale media speelt in het vervullen van de basisbehoeften. Volgend uit de bevindingen werden er praktische implicaties ten aanzien van de professionalisering van de begeleiders en het gebruik van digitale middelen geformuleerd. Hiermee werd een brug gevormd tussen (eerdere) onderzoeksresultaten en praktische toepassingen waarmee de mogelijkheden binnen de veelbelovende context geoptimaliseerd kunnen worden.

Huidig onderzoek

Om de manier waarop de wens naar het vervullen van de drie psychologische basisbehoeften geïllustreerd wordt in het gedrag in kaart te brengen werd eerst een literatuurstudie gedaan. De drie psychologische basisbehoeften volgens de zelfdeterminatietheorie (Ryan & Deci, 2000) en hoe deze versterkt kunnen worden (Holt et al., 2019) stonden hierin centraal. Daaropvolgend zijn er in deze explorerende pilot, naast het voeren van informele gesprekken met enkele deelnemers en niet-participerende observaties, in navolging op het onderzoek van Smits en Knoppers (2020) 81 *vlogs* opgenomen door de kinderen zelf. Een vlog - video blog – is een korte video waarin de hoofdpersoon zelf de camera bedient (Snelson, 2013).

Relevantie

Het betrekken van kinderen in onderzoek bevordert een holistische kijk op hun ervaringen, kan worden gebruikt om effectievere interventies te ontwikkelen (De Haan, 2012) en is een teken van respect voor hun diversiteit en capaciteiten om te denken, voelen en streven voorbij het 'overleven' is (Ben-Arieh, 2005). Onderzoek met aandacht voor de noodzaak om de cultuur, behoeften en context van vluchtelingenkinderen te begrijpen blijft echter nog vaak onderbelicht (Ryan & Deci, 2000; Spaaij et al., 2019). Daarbij blijkt dat ondanks de inspanningen van onderzoekers om naar kinderen te luisteren, stemmen van veel kinderen niet gehoord worden (Lancaster, 2006), mogelijk door de moeilijke bereikbaarheid van de doelgroep (Ansell, 2004) of de taalbarrières tussen doelgroep en onderzoeker. Gesproken taal hoeft echter niet altijd leidend te zijn (De Haan, 2012). Ideeën en betekenissen zijn universeel waardoor overeenkomstige betekenissen tussen verschillende talen kunnen worden gevonden, ook wanneer men niet dezelfde taal spreekt. Door kinderen op een passende wijze bij het onderzoeksproces te betrekken – bijvoorbeeld door het opnemen van *vlogs* - bevestigt men dat kinderen competente sociale actoren zijn, de 'experts in hun eigen leven', en dus geldige gegevensbronnen (Ansell, 2004). Het werken met een audiovisuele

methode in samenwerking met de kinderen uit het asielzoekerscentrum maakt dit onderzoek waardevol. Zo ver als bekend uit internationale literatuur is er nog niet eerder op deze manier gekeken naar gedragingen ten aanzien van het vervullen van de psychologische basisbehoeften en draagt dit onderzoek daardoor naast de theoretische verdieping ook bij op methodisch niveau.

Belangrijke concepten

Welzijn

Een positief welzijn kan omschreven worden als mentaal, fysiek en sociaal gezond (Rose et al., 2017). Het is nodig om het welzijnsgevoel van kinderen in het asielzoekerscentrum te ondersteunen omdat zij vaak op jonge leeftijd te maken krijgen met de onzekerheid, angst en ongerustheid die migratie met zich meebrengt (Spaaij et al., 2019). Dergelijke factoren kunnen de psychologische groei afremmen en leiden tot een verslechterd welzijn (Holt et al., 2019; Ryan & Deci, 2000). Een verslechterd welzijn kan leiden tot problemen zoals depressie en eenzaamheid (Biddle et al., 2021). Om deze problemen te voorkomen is het van belang het welzijn te bevorderen. In het huidige onderzoek heeft welzijn een meer holistisch uitgangspunt (Ansell, 2004). Dit holistische concept verbindt objectieve, subjectieve en intersubjectieve dimensies van ervaring in relatie tot de context (Crivello et al., 2009). Hierbij wordt welzijn begrepen in relatie tot specifieke processen; de interactie van waarden, verwachtingen, ervaringen en de kwaliteit van sociale netwerken (Sumner, 2010). Volgens McGregor (2008) betekent dit dat welzijn een staat van zijn is met anderen, waarin men zinvol kan handelen om doelen na te streven, waar men een bevredigende kwaliteit van leven geniet en waar aan menselijke behoeften wordt voldaan. Oftewel, welzijn lijkt een continue wisselwerking tussen de omgeving en de behoeften van het kind.

De drie psychologische basisbehoeften

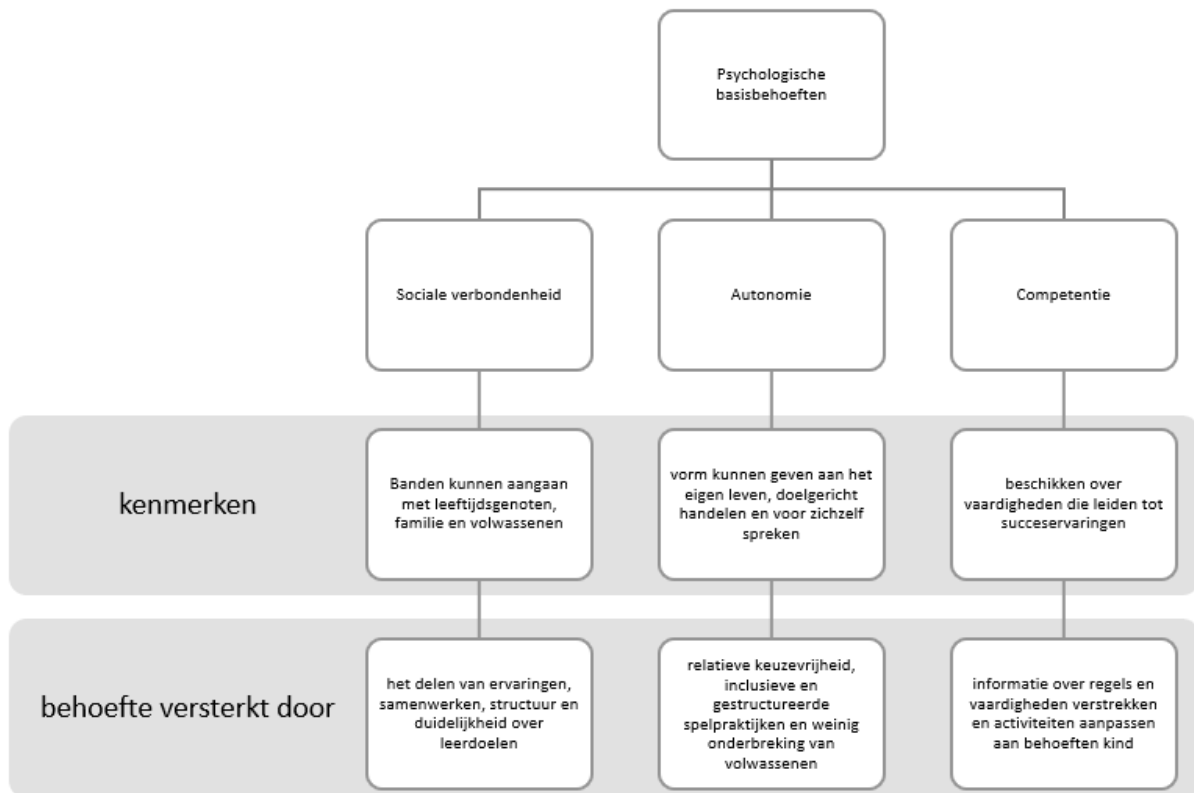
Volgens de zelfdeterminatietheorie van Ryan en Deci (2000) zijn er drie psychologische basisbehoeften – *sociale verbondenheid, autonomie en competentie* - die voor ieder mens en in iedere cultuur essentieel zijn om te vervullen. Het vervullen van deze behoeften bevordert psychologische groei en een vergroot gevoel van welzijn. Figuur 1 toont een schematisch overzicht van de drie basisbehoeften.

De belangrijkste psychologische basisbehoefte is *sociale verbondenheid* (Holt et al., 2019). Zeker voor een groep vluchtelingenkinderen in een asielzoekerscentrum kunnen de moeilijke omstandigheden waar zij zich in bevinden verlicht worden door gezonde relaties met leeftijdgenoten, volwassenen en familie (Block & Gibbs, 2017; Ellis et al., 2016;

Hadfield et al., 2017; Mohammadi, 2019). Deze relaties worden versterkt door het delen van ervaringen, samenwerken, duidelijkheid over leerdoelen en een begeleider die structuur biedt (Farello et al., 2019). Een omgeving die de sociale verbondenheid stimuleert, heeft een positief effect op het welzijn (Hadfield et al., 2017). Daarnaast speelt verbondenheid een cruciale factor in de ontwikkeling van autonomie en competentie (Holt et al., 2019).

Figuur 1

Schematisch Overzicht Psychologische Basisbehoeften

De tweede psychologische basisbehoefte is *autonomie*. Autonomie wordt ervaren wanneer kinderen bewust en doelgericht kunnen handelen, voor zichzelf kunnen spreken en hun eigen leven proberen vorm te geven (De Winter, 2021; Ryan & Deci, 2000). Om de autonomie te ondersteunen moeten kinderen een (relatieve)keuzevrijheid hebben in inclusieve en gestructureerde (voorspelbaar en transparant) spelactiviteiten zonder constante tussenkomst van volwassenen (Holt et al., 2019). Dit betekent echter niet dat autonomie gaat over een overvloed aan keuzes creëren, maar des te meer over een toename van invloed bieden (Ryan & Deci, 2006). Zo kan het stimuleren van de autonomie in een omgeving waar vluchtelingenkinderen weinig invloed hebben op hun situatie het welzijn vergroten (Holt et al., 2019). Als kinderen de kans krijgen om deel te nemen aan zelfgekozen activiteiten groeit hun zelfvertrouwen en het vertrouwen in anderen rondom hen. Door een toegenomen gevoel

van autonomie (zelf kiezen en op zichzelf vertrouwen) en sociale verbondenheid groeit vervolgens ook de mogelijkheid om hun behoefte aan competentie te vervullen (Holt et al., 2019)

De derde psychologische basisbehoefte, *competentie*, is de mate waarin kinderen over de specifieke vaardigheden beschikken die nodig zijn om succeservaringen te ervaren (Ryan & Deci, 2000). In het stimuleren van competentieontwikkeling is het belangrijk tegemoet te komen aan de behoeften van de deelnemers door informatie over regels en vaardigheden te verstrekken en activiteiten aan te passen naar de wens van de deelnemers (Anderson et al., 2019; Whitley & Gould, 2011). Zo werkt competitie voor de één motiverend, waar het voor de ander leidt tot concentratieproblemen en prestatiedruk (Farello et al., 2019). Bij voldoende competentie in zelfgekozen activiteiten - in huidig onderzoek longboarden en vloggen - ontstaat de mogelijkheid deel te nemen aan groepsactiviteiten en activiteiten die om teamwerk vragen. Teamwerk versterkt op haar beurt weer de sociale verbondenheid (Holt et al., 2019).

Samengevat zijn de drie behoeften onlosmakelijk met elkaar verbonden (Ryan & Deci, 2000). *Zonder competentie in het longboarden/vloggen en de keuze om dit met anderen te delen zal in dit geval ook de sociale verbondenheid minder gemakkelijk tot stand komen en vice versa*. Het vervullen van de drie basisbehoeften het meest waarschijnlijk wanneer kinderen betrokken zijn bij zelfgekozen activiteiten, zij worden gestimuleerd door een positieve en zorgzame gemeenschap en zij vaardigheden leren die belangrijk zijn voor het ervaren van succeservaringen (Petitpas et al., 2005). Deze ‘voorwaarden’ sluiten aan bij bevindingen van het Trimbos Instituut (2020) waarin gesteld wordt dat welzijn gesterkt wordt door sociale steun, leuke dingen doen en regelmatig bewegen en sporten.

Vlogs

Vlogs kunnen op een natuurlijke wijze vastleggen hoe deelnemers zich uiten en gedragen (Knoblauch, 2012). Daarnaast verminderen vlogs mogelijke taalbarrières (Vecchio et al., 2017). Daardoor geeft dit ook deelnemers die niet of nauwelijks Nederlands of Engels spreken een mogelijkheid hun stem te laten horen (Ansell et al., 2012; Smits & Knoppers, 2020) en te participeren in huidig onderzoek. Hoewel dataverzameling door middel van vlogs een relatief nieuwe manier van dataverzameling is, wordt het al wel erkend in internationaal gepubliceerd wetenschappelijk onderzoek (Smits & Knoppers, 2020) en levert het de meest multidimensionale kwalitatieve gegevens (Heath et al., 2010).

Verwachtingen

Uitgaande van de beschreven theorie waren de verwachtingen dat sociale verbondenheid de belangrijkste basisbehoefte om te vervullen is (Holt et al., 2019) en de drie

psychologische basisbehoeften onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn (Ryan & Deci, 2000). Het opnemen van vlogs bleek al eerder waardevolle informatie naar voren te halen wanneer de focus lag op verbale uitspraken door de meiden (Smits en Knoppers, 2020). De verwachting voor dit onderzoek was dat de vlogs aanvullend hierop ook waardevolle informatie naar voren brengen ten aanzien van fysieke gedragingen en daarmee een veelbelovend middel te zijn om tot vernieuwende inzichten te komen over het gedrag van de deelnemers.

Methodie

Type onderzoek

Deze studie is, in navolging van het onderzoek door Smits en Knoppers (2020), een kwalitatief explorerende pilot en geeft antwoord op de vraag in hoeverre het project ‘U on Board’ bijdraagt aan het vervullen van de drie psychologische basisbehoeften van de deelnemende kinderen op het AZC in Utrecht. Om tot dit antwoord te komen is literatuuronderzoek gedaan, zijn opgenomen vlogs geobserveerd en is een logboek bijgehouden waarin informele gesprekken met deelnemers, niet-participerende observaties en persoonlijke bevindingen van de onderzoeker zijn genoteerd.

De vooruitstrevende manier van dataverzameling typeert dit onderzoek. Het afnemen van interviews was door verschillende factoren geen passende wijze. Figuur 2 geeft de betrokken factoren schematisch weer. Als alternatief is gekozen om *vlogs* op te nemen met de kinderen. Zoals in de inleiding beschreven is een vlog een korte video waarin de hoofdpersoon zelf de camera bedient (Snelson, 2013).

Figuur 2

Schematische Weergave Instrumentkeuze

Participanten

In totaal werden 81 vlogs opgenomen door ten minste 30 kinderen. Het werkelijke aantal vloggers kan hoger liggen. Kinderen die niet herkenbaar in beeld waren of waarvan de stem niet herkenbaar was zijn niet meegenomen in de telling om te voorkomen dat kinderen twee keer meetelden als participant. Het was niet van direct belang welk specifieke kind een

bepaalde gedraging vertoonde. Fragmenten en observaties met betrekking tot niet meegetelde kinderen zijn daarom wel meegenomen in de analyse. Alle participanten zijn doelgericht gekozen, zij wonen in het asielzoekerscentrum in Utrecht en zijn zes tot en met twaalf jaar oud. Verdere persoonlijke informatie van de participanten is niet bekend bij de onderzoeker, wel is bekend dat de meeste deelnemers van het project komen uit Syrië, Iran, Pakistan en Eritrea. Door de omstandigheden waarin deze kinderen opgroeien kan er sprake zijn van trauma (Hadfield et al., 2017). Culturele veiligheid (een veilig gevoel voor de deelnemers ongeacht hun afkomst) en trauma geïnformeerd werken (trauma wordt niet getriggerd, maar ook niet genegeerd) waren dan ook belangrijke aspecten gedurende het gehele onderzoeksproces (Lenette, 2019). Per activiteitendag sloten ongeveer 20 kinderen aan. Met vijf deelnemers die voldoende Nederlands of Engels spraken zijn er aanvullend informele gesprekken gevoerd. Op basis van de resultaten uit dit onderzoek kan inhoudelijke generalisering een indicatie geven van hoe vergelijkbaar onderzoek uit kan pakken in andere asielzoekerscentra in Nederland. Statistische generalisering is niet mogelijk, ieder kind uit zich immers op eigen wijze (Boeije, 2014).

Meetinstrumenten

Er zijn twee verschillende meetinstrumenten gebruikt: observaties vanuit vlogs en een logboek.

Observaties. Er is gekozen voor observeren van de vlogs omdat gedrag waarneembaar is in observaties (Baarda, 2005). Direct na elke activiteit zijn potentieel waardevolle videofragmenten geselecteerd wat 46 minuten aan bruikbaar materiaal op heeft geleverd. Deze selectie is in het geheel bekeken met vooraf gestructureerde observatiepunten in het achterhoofd (Bijlage A). Deze observatiepunten zijn afgeleid van resultaten uit het onderzoek van Smits en Knoppers (2020) en aangevuld met resultaten uit onderzoek naar de ervaringen van vluchtelingenmeisjes en hoe sport zich verhoudt tot hun gevoel van verbondenheid, autonomie en relaties (Farello et al., 2019). Tabel 1 toont een voorbeeld.

Tabel 1

Voorbeeld Formulering Observatiepunten

Resultaat	Observatiepunt sociale verbondenheid
Ze gebruikten de video's graag om hun ervaringen op de skateboards aan elkaar te laten zien en uit te leggen: "Hier laat ik een paar trucjes zien die ik heb geleerd [op het skateboard] en leg ik uit hoe je ze moet doen"	kinderen gebruiken de vlogs om ervaringen aan elkaar te laten zien kinderen gebruiken de vlogs om elkaar te helpen kinderen accepteren hulp van anderen

De kwaliteit van het beeldmateriaal is gewaarborgd door te vloggen met GoPro's met een hoge resolutiewaarde. Validatie van de videobeelden was mogelijk door de optie fragmenten terug te spoelen, te herhalen en in slow-motion af te spelen (Knoblauch & Tuma, 2011). Om de validiteit van de observatielijst en het videoformat te controleren is er eerst een proefanalyse gemaakt. Aan de hand van deze proefanalyse zijn de observatielijst en het videoformat aangepast. Veranderingen zijn bijgehouden in een methodisch logboek. Alle fragmenten die in verband gebracht konden worden met een van de thema's zijn nogmaals bekeken en opgenomen in een vernieuwd videoformat (Tabel 2). De fragmenten zijn genoteerd op videotijdscode om mogelijk waardevolle sequenties in deze fase intact te houden (Knoblauch & Tuma, 2011). Na het noteren van de observaties in het videoformat waren deze klaar voor interpretatie en analyse.

Logboek. Aanvullend op de vlogs zijn er met deelnemers die in bepaalde mate Nederlands of Engels spreken korte, informele gesprekken gevoerd over hun ervaringen tijdens longboarden, vrijetijdsbesteding en zelf aangedragen onderwerpen. Gespreksonderwerpen, citaten en persoonlijke belevingen van de onderzoeker op dat moment zijn genoteerd in het logboek (Boeije, 2014). Het doel van deze gesprekken was het aanvullen, bekrachtigen en controleren van de informatie uit de vlogobservaties. Dergelijke gesprekken gaven inzicht in ervaringen van de deelnemers en leidde tot een beter begrip van hun gedrag (Boeije, 2014). Dit versterkt de betrouwbaarheid en de interne validiteit van de observatie (Boeije, 2014). Naast informele gesprekken zijn er gedurende de longboardactiviteiten informele niet-participerende observaties gedaan. Ook deze zijn genoteerd in het logboek. De combinatie van een participerende rol en niet-participerende observaties bracht een balans in het verkennen van diepgaandere betekenissen achter het gedrag van de deelnemende kinderen en het waarborgen van de betrouwbaarheid van de observaties (Boeije, 2014). Daarnaast maakten dergelijke aantekeningen het mogelijk gegevens of gebeurtenissen op een later tijdstip terug te roepen (Boeije, 2014).

Procedure en Analyse

Opnemen van vlogs. Gedurende 12 weken was de onderzoeker op dinsdag- en vrijdagmiddag als projectmedewerker van 15.30 – 17.30 uur aanwezig bij de informele, enigszins gestructureerde longboardactiviteiten op het buitenterrein van het asielzoekerscentrum. Deelnemers werden als de activiteit eenmaal opgestart was uitgenodigd zichzelf en andere deelnemers vast te leggen op beeld. Per keer waren hiervoor drie GoPro's beschikbaar. Begeleiders instrueerden de kinderen over het gebruik van de GoPro en hielpen hen bij het onderling door wisselen van het materiaal.

Analyse van de observaties. Videoanalyse vormde de basis van de data-analyse in dit onderzoek en had specifiek betrekking op opgenomen sociale interacties (Knoblauch, 2012). In de analyse is rekening gehouden met het feit dat de participanten geen Nederlandse komaf hebben en gedragingen andere betekenissen kunnen hebben naar gelang de cultuur waarin zij geboren zijn (Leijten et al., 2016). Dit maakte het essentieel interpretaties te baseren op dat wat werkelijk waar te nemen was en aannames en onzichtbare factoren van actoren zoveel mogelijk buiten beschouwing te laten (Knoblauch & Tuma, 2011). De selectie en observatie van de fragmenten begon op de eerste dag met longboardactiviteiten en vond plaats zolang er nieuwe data binnen kwam. Nadat alle observaties opgenomen zijn in een videoformat zijn deze fragmenten geïnterpreteerd door de onderzoeker. Vervolgens zijn deze interpretaties gekoppeld aan punten zoals beschreven in de observatielijst en aangeduid met de verschillende thema's (Tabel 2).

Tot slot zijn fragmenten met vergelijkbare interactieve eigenschappen gegroepeerd (Silver & Patashnik, 2011) en teruggebracht naar de drie hoofdthema's van dit onderzoek. Vanuit de gegroepeerde fragmenten is geturfd hoeveel observaties per thema gedaan zijn en vervolgens hoe vaak elk observatiepunt binnen een thema voorkwam. Hierdoor werd het mogelijk categorieën per thema te onderscheiden. Deze categorieën beschrijven gegroepeerde interpretaties van de fragmenten en hoe hieruit blijkt op wat voor een manier de wens naar een specifieke behoefte getoond wordt. De verslagleggingen van de gesprekken, niet-participatieve observaties en de persoonlijke beleving van de onderzoeker zijn hier overheen gelegd met als doel de beelden aan te vullen en daarmee de diepere betekenis achter bepaalde gedragingen beter te kunnen begrijpen (Boeije, 2014). Het vergelijken van analyses en interpretaties werd zo toegankelijk en eenvoudig wat de validatie van de data versterkt (Knoblauch & Tuma, 2011). Een gedetailleerde toelichting per categorie wordt in de resultatensectie verder uiteengezet.

Tabel 2*Van Geselecteerd Fragment tot Thema*

Videotijdscode (sequentie)	Communicatie en interactie (bijvoorbeeld: verbaal en in gesprek, gebaren, lichaamshouding, mimiek)	Interpretatie	Observatiepunt zoals beschreven in bijlage A	Thema
0.38	Kind 1: Juf? Kijk..juf?	Het kind durft om de aandacht van de juf te vragen en wil graag dat je juf even oplet	Kinderen laten zich horen (mbt wat ze willen of nodig hebben)	Autonomie
0.39 – 0.48	De juf verplaats de aandacht naar het kind en beweegt naar haar toe. Zichtbaar is dat het kind tot op de ramp komt waarbij zij lacht.	De juf helpt het meisje over de ramp te komen en het meisje ervaart plezier terwijl dit lukt.	Kinderen ervaren plezier wanneer iets goed lukt (door een succeservaring)	Competentie
0.49 – 0.55	Het kind stopt bovenop de ramp en zegt: Ok.. wow..	Het meisje staat bovenop de ramp, verwondert zich over het stukje naar beneden. Neemt even de tijd om zich voor te bereiden (vindt het mogelijk spannend)	Kinderen proberen iets nieuws en kiezen hun eigen weg als het te moeilijk blijkt	Autonomie

Rol van de onderzoeker

De onderzoeker longboard zelf en heeft jaren lange ervaring als gymdocent. Hierdoor was een participerende rol als projectmedewerker bij uitstek een middel om een band met deze kinderen op te bouwen. Gedurende de dataverzameling nam zij regelmatig actief deel aan het longboarden. Hierdoor werd de eerste kennismaking, en later het opbouwen van een

band met de kinderen op een informele wijze ingericht (Boeije, 2014). Om te voorkomen dat een participerende rol het gedrag van de kinderen continue beïnvloedde wisselde zij de actieve participatie af met het nemen van (letterlijke) afstand en zo aanvullend meer objectieve observaties te kunnen maken (Boeije, 2014).

Ethiek

Er is geen persoonlijke data van de deelnemers verzameld, zelfs namen zijn onbekend bij de onderzoeker. Wanneer er sprake is van minimaal risico en onderzoek betrekking heeft op diensten waartoe kinderen toegang hebben zonder ouderlijk toezicht, de situatie bij 'U on Board', lijkt ouderlijke toestemming niet per definitie noodzakelijk (Coyne, 2010). Desalniettemin zijn er zoveel mogelijk ouders verbaal of met een informatiebrief (Bijlage B) geïnformeerd over huidig onderzoek. Alle ouders gaven verbaal toestemming voor deelname van hun kinderen. Het tekenen van een toestemmingsformulier werd door alle ouders echter als onprettig ervaren, hoogstwaarschijnlijk omdat het zetten van een handtekening geassocieerd wordt met hun vestigingsproces. Gezien de kwetsbare positie waarin deze mensen verkeren is het niet mogelijk geweest om alle ouders te bereiken, veelal omdat de kinderen zelfstandig naar de activiteiten kwamen en ouders binnen in het asielzoekerscentrum bleven (geen toestemming voor projectmedewerkers deze te betreden) maar ook omdat niet altijd beide ouders in het asielzoekerscentrum wonen. Stichting Welkom in Utrecht heeft alle bewoners van het asielzoekerscentrum van te voren geïnformeerd over de onderzoek aard van dit project. Daarnaast zijn er flyers verspreid (Bijlage C) waarin vermeld staat dat, indien het kind het zelf wil, er video's gemaakt kunnen worden. Verzamelde data is anoniem en vertrouwelijk behandeld en verwerkt volgens de privacyverklaring van Stichting Welkom in Utrecht (Bijlage D).

Resultaten

In deze resultatensectie worden de belangrijkste bevindingen per basisbehoefte - respectievelijk sociale verbondenheid, autonomie en competentie - besproken aan de hand van de categorieën die tijdens de analyse van de resultaten zijn ontwikkeld. Tabel 3 toont hoe vaak elk observatiepunt binnen een thema voorkwam en de percentuele verdeling tussen de thema's. Resultaten worden aanvullend geïllustreerd met citaten uit de vlogs en informele gesprekken of met fragmenten uit niet participerende observaties.

Tabel 3*Verdeling Aantal Observaties per Thema en (Sub)Categorieën*

Thema	Aantal per thema	Aantal per (sub)categorie	Percentuele verdeling %
Sociale verbondenheid	(66)	39	33
<ul style="list-style-type: none"> • kind – kind - elkaar helpen en samenwerken - rekening houden met elkaar - verbinding door vloggen - elkaar aanmoedigen • kind – begeleider - begeleider als gesprekspartner - begeleider als veilige factor • kind - familie 		14 10 10 5 26 19 7 1	
Autonomie	(75)	19	38
<ul style="list-style-type: none"> • autonomie met vloggen • autonomie in de groep - zelfstandigheid in de groep - voor zichzelf gaan staan <ul style="list-style-type: none"> ○ <i>stem laten horen</i> ○ <i>eigen keuzes maken</i> ○ <i>bewust alleen spelen</i> 		56 9 47 31 13 3	
Competentie	(50)	38	25
<ul style="list-style-type: none"> • longboarden • vloggen • overig 		8 4	
Niet ingedeeld	(9)		4
Totaal	200	200	100

Deze explorerende pilot was in de eerste plaats gericht op het in kaart brengen van de manier waarop de wens naar het vervullen van de drie psychologische basisbehoeften geïllustreerd wordt in het gedrag van de deelnemers bij ‘U on Board’. In totaal zijn er 200 observaties gedaan waarbij is gelet - op beeld - zichtbare en hoorbare interacties bij kinderen. Van deze observaties wees 33% (66) zichtbaar op het maken van sociale verbindingen. Aanvullend kwam de behoefte aan autonomie in ongeveer 38% (75) van de gedragingen tot uiting en in 25% (50) kwam het thema competentie naar voren. Omdat er niet genoeg informatie uit de observatie te halen was en daardoor aannames gemaakt moesten worden om tot interpretatie te komen werd 4% (9) niet ingedeeld.

Sociale Verbondenheid

Er zijn vier categorieën waarin de wens naar verbinding tot uiting komt in het gedrag van de deelnemers: relaties tussen kinderen, relaties met de begeleiders, verbinding in of door vlogs en relaties met familie. Omdat gezonde relaties voor deze doelgroep zo belangrijk zijn worden resultaten voor alle vier de categorieën hieronder toegelicht.

Kind-Kind

Twee participanten bespraken hun wens naar onderlinge verbondenheid in een informeel gesprek. Een van de twee klinkt verdrietig als hij zegt *“it is hard to make contact, but I really want to”*. Hij vindt het moeilijk om mensen aan te spreken omdat hij nog geen Nederlands spreekt. Een leeftijdgenoot vertelt: *“Als iemand zou kunnen skaten zou ik heel graag met hem gewoon buiten het AZC skaten, maar niemand kan dat eigenlijk.”* Deze twee jongens kennen elkaar niet. Later op de dag worden ze met elkaar in contact gebracht en gaan zij samen op pad. Aanvullend op de hierboven beschreven fragmenten is er in vlogs gelet op zichtbare en hoorbare interacties tussen de kinderen om zo de manier waarop kinderen verbinding met elkaar zoeken te achterhalen. ‘Elkaar helpen en samenwerken’ en ‘rekening houden met elkaar’ waren de twee voornaamste redenen voor interactie onderling, het vloggen was in 25% van de keren een middel om tot interactie te komen.

Elkaar Helpen en Samenwerken. De meest geobserveerde interacties waren te relateren aan kinderen die elkaar hielpen en samenwerkten (14). In vele gevallen werden deze twee gecombineerd:

participant 1 spreekt participant 2 aan in eigen taal. Participant 1 laat zien hoe je de GoPro vast kan houden en kan bewegen. Hij lacht in de camera van degene die dit filmt (3e persoon) en geeft zijn camera aan participant 2. Participant 2 pakt de GoPro aan en probeert hem aan te zetten, participant 1 helpt.

Elkaar helpen kan naast het functioneren van de GoPro ook door middel van tips over het longboarden en elkaar aanmoedigen (5): *“je moet je knieën een beetje zo doen als je op en neer gaat. Twee meisjes in de half-pipe waarbij de ene al meer vaart kan maken dan de ander. (. . .) “Ja, zo!”*. Aanvullend bleek in de niet-participerende observaties dat kinderen elkaar veel vaker helpen dan zichtbaar is in de vlogs. Kinderen helpen elkaar regelmatig met balans houden op het longboard of ontfermen zich over een ander wanneer deze gevallen is.

Rekening Houden met Elkaar. Ook rekening met elkaar houden is een regelmatig waargenomen interactie (10). Kinderen deden dit door op elkaar te wachten (8) of met het doorgeven van de longboards (2). Uit de niet-participerende observaties bleek dat dit doorgeven niet altijd gemakkelijk was voor hen, veelal ontstond er een kleine

woordenwisseling voordat het longboard afgestaan werd en wilden zij het zo snel mogelijk weer terug hebben.

Verbinding door Vloggen. Binnen deze subcategorie stonden observaties waar expliciet het maken van de vlog de verbindende factor was centraal (10). Soms wilde een van de kinderen zelf in beeld komen: *Jongen roept naam van degene met de GoPro “J! Stop! Wacht! Wacht!” De jongen komt in beeld en doet een stoere pose met zijn handen.* En andere keren wilden zij iemand helpen: *“He jongetje met die groene trui! [longboard al filmend en tussen anderen door naar jongen met groene trui] als je hem zo vastpakt, aan de achterkant, dan is het makkelijk”.* Zonder het gebruik van de GoPro camera’s waren dergelijke interacties niet tot stand gekomen.

Kind-Begeleider

Begeleider als Gesprekspartner. In driekwart van de observaties (19) werd de verbinding tussen kinderen en begeleiders geïnitieerd vanuit de begeleiders. Zij probeerden op meerdere momenten en over verschillende onderwerpen een gesprekje aan te gaan met de kinderen. Soms kwam het initiatief wel vanuit de kinderen, zo vroeg een van de deelnemers: *“Juf! Kan je een foto maken van ons?”*. Als de juf vervolgens een foto heeft gemaakt en vraagt wat ze met de foto gaan doen antwoordt hij *“voor de Instagram juf”*. Op een ander moment vraagt een van de meisjes *“Juf, waar kom jij vandaan?”* en ontstaat er op deze wijze een gesprekje.

Begeleider als Veilige Factor. Naast een gesprekspartner lijkt de begeleider ook een veilige factor te zijn die steun kan bieden met betrekking tot het longboarden (7). Opvallend was vooral dat moeilijke gebeurtenissen worden besproken met begeleiders. Een van de deelnemers zoekt een projectmedewerker op en communiceert met behulp van Google Translate: *“Ik heb je gemist” . . . “Mag ik even met je praten?”*. Vervolgens vertelt zij een persoonlijk verhaal over haar vader die nog in Iran is, dat ze zich zorgen om hem maakt en hoeveel zij hem mist *“Elke minuut hier voelt als een jaar zonder hem”*.

Kind-Familie

Opvallend met betrekking tot de vlogs was dat de sociale verbondenheid met familie of ouders slechts één keer in beeld komt *“Papa! Papa! Kijk!” De jongen stapt op het longboard, stept drie keer en stapt met zijn achterste been bij op het longboard. De vader staat buiten beeld en er is geen verbale reactie te horen.* Vanuit de niet-participerende observaties werd echter duidelijker zichtbaar dat er ook met de familie sprake lijkt te zijn van nauwe sociale banden. Meermaals (2-3 keer per activiteit) kwamen ouders mee naar het speelveld. De ene keer stimuleerden zij hun kinderen om zelfstandig mee te doen door hen

aan te moedigen en te complimenteren, andere keren deden ook ouders zelf mee en stimuleerden hun kind door een voorbeeld te geven en samen met hen te spelen.

Zo is er een vader die zijn jongste zoon op een longboard aan de hand meeneemt, een beetje vaart maakt door hem vooruit te trekken terwijl zij beiden hardop aan het lachen zijn. Dezelfde vader speelt later met zijn dochter, waarbij hij haar aanmoedigt deel te nemen aan de activiteit. In eerste instantie kijkt zij hem verlegen aan. Als hij nog een keer aanmoedigt probeert zij toch deel te nemen en complimenteert hij haar. Ze kruipt verlegen tegen zijn been aan.

Er werd geïnterpreteerd dat het gaat om een betrokken vader waarbij kinderen zich veilig voelen en onder zijn begeleiding nieuwe dingen durven te proberen.

Autonomie

Er zijn twee categorieën waarin de behoefte aan autonomie tot uiting komt in het gedrag van de deelnemers: autonomie met vloggen en autonomie in de groep. Beiden worden hieronder verder toegelicht.

Autonomie met Vloggen

Alle geobserveerde momenten waarin de vlog zelf uitnodigde tot bepaalde gedragingen hadden betrekking op een rol - of houding - die de kinderen uit leken te proberen voor de camera (19). Zij probeerden verschillende karakters uit: *“Dus hoppaaaa, je weet zelf” jongen wijst naar de camera en kijkt stoer “de Boef!” (. . .) jongen verdraait zijn stem en roept: “Hejeeh jonges, we gaan vandaag een vloggie maken!”*. Ook probeerden zij een presenterende rol te vervullen: *“Hallo, hoe gaat het met jullie?” meisje richt camera op zichzelf terwijl ze dit zegt. “Wacht, ik laat het zien” meisje richt de GoPro naar voren, daar longboard een andere jongen. “Nu gaan we op het skateboard en dan daarnaartoe”*.

Opvallend is dat bij een van de deelnemers het verschil in praten tegen de GoPro en tegen andere kinderen groot is. Wanneer zij tegen de GoPro praat spreekt zij lief en zacht, terwijl zij op een schreeuwerige toon tegen andere kinderen praat. Genoteerd is het vermoeden dat dit te maken heeft met een mogelijk vergroot bewustzijn van haar voorkomen wanneer zij met de GoPro bezig is.

Autonomie in de Groep

Kinderen tonen zelfstandigheid in de groep door bijvoorbeeld los van de groep alvast vooruit te longboarden, de weg te wijzen of hun eigen bescherming om te doen (9). De meest relevante subcategorie waarin de behoefte naar autonomie veelvuldig naar voren kwam is echter ‘voor zichzelf gaan staan’ (47).

Voor Zichzelf Gaan Staan. Het uiten van hun mening of wens is de voornaamste manier om voor zichzelf te gaan staan. In andere woorden, ze laten hun stem horen (31). Het uiten van hun mening doen de kinderen meestal op een respectvolle manier en gaat veelal over het onderling wisselen van de GoPro of het longboard. Dit gaat niet altijd naar hun zin: “Nu mag ik die camera?” “Nee.” “Want, ik heb naar jou die camera gegeven” “Neehee” “Jij moet ook alles, jij wil alleen maar zelf” “Niet”. Naast het wisselen van de GoPro is ook de route regelmatig onderwerp van discussie. De deelnemers laten hierin hun wens horen en laten merken dat zij de weg kennen:

Degene die filmt is in overleg met een van de jongens. Deze jongen wijst naar rechts en vraagt “We gaan zo draaien?”. Juf: “Zullen we hen zo tegemoet rijden en dan weer terug?” Jongen GoPro: “We kunnen ook zo”, hij filmt en het is dus niet te zien waar hij naartoe wijst. Juf: “Oke is goed, doen we dat wel”.

Een andere manier om voor zichzelf te gaan staan is het maken van eigen keuzes tijdens de activiteiten (13). Keuzes kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de manier van verplaatsen, waarin kinderen zelf kiezen of ze zich liggend, zittend of staand voortbewegen, maar ook op nieuwe trucks die ze willen leren. Soms wordt er ook bewust gekozen alleen te longboarden (3): “Ik ga vaak alleen longboarden, zeker als mijn hoofd helemaal vol zit met gedachten en ik ga longboarden worden die gedachten weer geordend.” Deze subcategorie is in observaties niet terug te zien, ergens bewust voor kiezen is veelal iets wat in het hoofd gebeurt en is niet direct zichtbaar in gedrag. In de niet-participerende observaties was echter wel vaak terug te zien dat kinderen geconcentreerd en zelfstandig aan het spelen waren, of dit een bewuste keuze was is zonder aannames niet te bepalen.

Competentie

Er is gekeken naar hoe de behoefte aan het vergroten van competentie geïllustreerd wordt in gedrag van de deelnemers (50). Dit lijkt vooral te gebeuren door activiteiten veelvuldig te oefenen, naar elkaar te kijken en elkaar te helpen. Daarnaast lijken zij het leren van nieuwe vaardigheden als plezierig te ervaren. Ten aanzien van twee activiteiten, longboarden en vloggen, wordt dit verder toegelicht.

Longboarden

De behoefte om de longboardvaardigheden te verbeteren kwam in een groot deel van de vlogobservaties terug (38). De voornaamste manier waarop de deelnemers laten zien dat zij beter willen worden is door het herhaaldelijk oefenen van een activiteit. Het volgende fragment illustreert dit:

Nadat een meisje twee keer eerder heeft geprobeerd naar een elastiek op ongeveer 50cm van de grond af toe te rijden, er zelf overheen te springen terwijl het longboard eronderdoor rijdt en te landen op het rijdende longboard lukt het haar de derde keer. – Degene die filmt joelt en roept “whoehoe lekker!”, het meisje loopt naar diegene toe en roept blij “YES! Ok, nog een keer!”

Ook in niet-participerende observaties komt dit duidelijk naar voren, kinderen oefenen trucks herhaaldelijk. Hoe de truck uitgevoerd wordt lijken zij te leren door naar elkaar te kijken en elkaar na te doen.

Elkaar helpen en het accepteren van hulp is een derde manier waarop getoond wordt dat kinderen beter willen worden. Zo concreet als het eerder genoemde fragment (zie sociale verbinding) waarin twee meisjes in de halfpipe aan het longboarden zijn en een van de meisjes gerichte aanwijzingen geeft over hoe dit uitgevoerd moet worden is slechts één keer geobserveerd. Veelal zit het elkaar helpen en de hulp accepteren verweven in activiteiten of gesprekjes:

“.. Nu gaan we .. op het longboard en dan ..” . . . Terwijl ze haar vlog even onderbreekt zegt ze tegen een jongen waarlangs zij rijdt: “Jij hebt dat niet aangedaan”. De jongen kijkt terwijl hij nog in beeld is bij het meisje naar zijn eigen GoPro en drukt op een knopje waardoor een rood lichtje gaat knipperen [het recordknopje] Het meisje is alweer bezig met haar eigen vlog.

Aanvullend op de manier waarop kinderen illustreren beter te willen worden tonen kinderen in 24 observaties gedrag, zoals bijvoorbeeld juichen, lachen en zichzelf of anderen aanmoedigen, waardoor het leek dat het leren van nieuwe vaardigheden als plezierig ervaren werd. Ook tijdens of na het succesvol uitvoeren van vaardigheden op een uitdagend niveau vertoonden kinderen deze gedragingen en expressies:

Een jongen filmt zichzelf terwijl hij op het longboard staat, zijn gezichtsuitdrukking is neutraal. Hij blijft filmen terwijl hij onder een touwtje door rijdt waarvoor hij diep door zijn hurken moet zakken, hij brengt zijn gezicht in beeld, glimlacht en kijkt blij in de camera.

Vloggen

Naast de wens beter te worden in het longboarden blijkt uit acht observaties dat kinderen ook beter willen worden in het vloggen. Ook hierbij gebeurt dit voornamelijk door herhaaldelijk te oefenen en elkaar te helpen met het gebruik van de GoPro: *“Als hij op zwart gaat kan je hier checken” de GoPro wordt zo gedraaid dat kinderen mee kunnen kijken*

“5..6..7.. en dan zie je dat hij loopt”. De kinderen letten op wat de juf zegt en proberen het daarna zelf.

Discussie

Het doel van dit onderzoek was driedelig: in eerste plaats was deze pilot gericht op het in kaart brengen van de manier waarop de wens naar het vervullen van de drie psychologische basisbehoeften geïllustreerd wordt in het gedrag van de deelnemers bij ‘U on Board’. Vervolgens is er gekeken naar de onlosmakelijke verbinding tussen de behoeften. Als laatste werd de rol die digitale media speelt in het vervullen van de behoeften bij ‘U on Board’ verkend. Volgend uit de bevindingen werden er praktische implicaties ten aanzien van de professionalisering van de begeleiders en het gebruik van digitale middelen voor het project geformuleerd. Voor dit onderzoek zijn twee verschillende meetinstrumenten gecombineerd: observatie vanuit vlogs en een logboek. Door de methodische triangulatie en integratie tussen de verschillende instrumenten is zowel de kwaliteit van de informatie over het welzijn van deze kinderen als de betrouwbaarheid en interne validiteit van het onderzoek verhoogd (Boeije, 2014).

Doelstelling 1: Basisbehoeften in gedrag

Sociale Verbinding

De wens naar sociale verbinding en hoe dit geïllustreerd wordt in het gedrag van de deelnemers is in te delen in drie categorieën. De *verbondenheid tussen kinderen onderling* wordt vooral gezocht door elkaar te helpen, samenwerking, rekening te houden met elkaar en met behulp van de vlogs. De *verbondenheid tussen kinderen en begeleiders* komt veelal tot stand door het voeren van gesprekken waarin de begeleider gesprekspartner of vertrouwenspersoon is. Tot slot speelt ook de *verbinding tussen kinderen en hun familie* een kleine rol in de vlogs, maar wordt deze duidelijker zichtbaar in de niet participerende observaties.

Zoals in de inleiding beschreven zijn gezonde relaties - sociale verbindingen - met leeftijdgenoten, volwassenen en familie voor deze doelgroep de belangrijkste behoefte om te vervullen (Holt et al., 2019). De verwachting was dat dit in de resultaten van huidig onderzoek duidelijk naar voren zou komen. Hoewel 66 van de 200 observaties wezen op het zoeken van sociale verbinding, bleek de wens naar autonomie het meeste in beeld gebracht te zijn. De hoge mate van vrijheid over de invulling van de vlogs kan een mogelijke verklaring leveren hiervoor (Holt et al., 2019; Knoblauch, 2012). Doordat kinderen komen longboarden zijn veel van hun video's gericht op het in beeld brengen van deze activiteit. Zou er een specifieke vraag uitgezet worden naar het in beeld brengen van vriendschappen komt sociale

verbondenheid mogelijk wel als grootste uit de bus. Opvallend was namelijk dat in informele gesprekken wel nadrukkelijk naar voren komt hoe belangrijk sociale verbondenheid is voor de deelnemers en dat ‘U on Board’ een faciliterende rol kan spelen bij het tot stand brengen van nieuwe ontmoetingen.

Autonomie

Ten aanzien van autonomie komt de wens naar het vervullen van deze behoefte naar voren *met vloggen* als kinderen verschillende karakters en rollen uitproberen. Hoewel hier geen literatuur over is bestudeerd in huidig onderzoek, lijken de vlogs daarmee van betekenis te kunnen zijn bij de identiteitsontwikkeling van asielzoekerskinderen. Aanvullend op de autonomie die zij tonen met vloggen, tonen zij deze ook *in de groep*. Binnen deze categorie komt het laten horen van hun stem als belangrijkste naar voren. Het laten horen van hun stem gebeurt onder andere door het uiten van hun mening of wensen en het maken van eigen keuzes. In een informeel gesprek kwam naar voren dat sommige kinderen bijvoorbeeld bewust de keuze maken alleen te spelen om zo hun gedachten te kunnen structureren.

Aansluitend op de theorie proberen deze kinderen bewust en doelgericht te handelen, voor zichzelf te spreken en hun eigen leven, of in ieder geval deze activiteit, zelf vorm te geven (De Winter, 2021; Ryan & Deci, 2000). Tegen verwachting in is autonomie met 75 observaties de meest in beeld gebrachte behoefte. Nogmaals, het opnemen van vlogs lijkt hier een waardevol aandeel in te hebben voor zowel het zichzelf uiten als het verkennen van verschillende karakters en rollen.

Competentie

Deelnemers lijken de behoefte naar het verbeteren van hun longboard- en vlogvaardigheden te vervullen door veelvuldig te oefenen, naar elkaar te kijken en elkaar te helpen. Opvallend is dat de manier waarop de kinderen hun competentie proberen te vergroten vergelijkbaar is voor beide activiteiten en veelal in - of zelfs door - samenwerking met anderen gebeurt. Het verbeteren van de vaardigheid, een succeservaring, lijken zij als plezierig te ervaren bijvoorbeeld doordat zij juichen of zichzelf en anderen aanmoedigen.

Doelstelling 2: Onlosmakelijke verbondenheid

Wat zoals verwacht duidelijk uit de resultaten naar voren komt is dat de wens naar de behoeften niet op zichzelf vervuld wordt, maar dat deze vrijwel altijd met elkaar interacteren (Ryan & Deci, 2000). Het stimuleren van sociale verbindingen nodigt vaak ook uit bepaalde autonomie te tonen evenals dat sociale verbindingen het ontwikkelen van competentie kan vergemakkelijken. Andersom leidt het ontwikkelen van bepaalde vaardigheden ook tot het maken van keuzes over welke vaardigheid dat is en wordt dit veelal geoefend door naar

anderen te kijken en van elkaar te leren. Alle drie de behoeften worden versterkt door een bepaalde balans in vrijheid en structuur en opereren het beste in een omgeving waarin kinderen betrokken zijn bij gewenste en zelfgekozen activiteiten, zij worden omringd en gestimuleerd door een positieve gemeenschap en zorgzame volwassenen en zij vaardigheden leren die belangrijk zijn voor het behalen van succeservaringen (Petitpas et al., 2005).

Doelstelling 3: Vlogs als waardevol middel

Tot slot bleek het opnemen van vlogs al eerder waardevolle informatie over ervaringen naar voren te halen wanneer de focus lag op verbale uitspraken door de meiden (Smits en Knoppers, 2020). In lijn met de verwachting heeft huidig onderzoek in kaart weten te brengen hoe een natuurlijk verloop van gedragingen geïllustreerd wordt in de vlogs (Knoblauch, 2012). Daarmee heeft huidig onderzoek het idee van De Haan (2012), waarin taal volgens haar niet leidend hoeft te zijn in onderzoek, ondersteunt. Het blijkt dat ook audiovisuele methoden van waarde kunnen zijn binnen wetenschappelijk onderzoek.

Implicaties

Professionalisering begeleiders

Er lijkt een belangrijke taak voor begeleiders van het project te liggen. Het is wenselijk dat begeleiders een omgeving creëren waarin relaties versterkt worden door het delen van ervaringen en samenwerken, kinderen binnen de structuur een bepaalde mate van vrije keuze hebben en er voldoende informatie beschikbaar is over de benodigde vaardigheden (Holt et al., 2019). In een dergelijke omgeving interacteren de behoeften zodanig dat zij elkaar kunnen versterken.

Een eerste manier is om als begeleider zelf *actiever te participeren* tijdens het longboarden, en deze ervaring met de kinderen te delen. Ook kunnen zij ouders actiever uitnodigen op het longboard te stappen, zo delen ook ouder en kind de ervaring met elkaar. Samen spelen en het delen van ervaringen versterkt sociale relaties (Farello et al., 2019) en draagt daarmee bij aan de ontwikkeling van autonomie en competentie (Holt et al., 2019).

Het *bieden van meer structuur* is een tweede manier en komt ten gunste van alle drie de basisbehoeften. Dit kan in de basis door regels te stellen en duidelijkere afspraken te maken over bijvoorbeeld het door wisselen van longboards en GoPro's. Nu ontstaat er nog vaak onenigheid die kinderen zelf oplossen. Hoewel dit op het eerste oog voor de autonomie versterkend kan werken, doet het onderlinge relaties niet altijd goed. Daarbij, ook autonomie ontwikkeld zich beter in gestructureerde omgevingen omdat deze transparanter en voorspelbaarder zijn (Holt et al., 2019). Door meer structuur te bieden weten kinderen waar ze aan toe zijn en krijgen zij de ruimte om binnen afgebakende kaders samen te spelen en te

exploreren zonder dat volwassenen dit continue onderbreken (Farello et al., 2019; Holt et al., 2019).

Tot slot kunnen begeleiders de ontwikkeling van de competentie stimuleren door *meer informatie over de vaardigheden te verstrekken* (Anderson et al., 2019). Zij lijken zelf echter niet over voldoende inhoudelijke kennis te beschikken om de kinderen na een bepaald niveau vaardiger te maken. Het inzetten van een buurtsportcoach 'Urban Sports' zou passend zijn, maar valt momenteel niet binnen de (financiële) mogelijkheden. Als alternatief kunnen longboarders uit de skateboardcommunity in Utrecht uitgenodigd worden een clinic te geven op het asielzoekerscentrum, mits dit binnen de coronamaatregelen past. Een derde optie is begeleiders van een informatiepakket bestaande uit verschillende instructie video's van YouTube te voorzien of structureel een informele bijeenkomst te organiseren over de invulling en uitvoering van de activiteiten. Wanneer de behoefte aan competentie meer vervuld wordt, heeft ook dit weer een positief effect op de sociale verbondenheid (elkaar kunnen helpen of samen spelen) en op het maken van autonome keuzes (Ryan & Deci, 2000).

Gebruik digitale middelen

Naast dat de informatie uit vlogobservaties een waardevolle toevoeging is op bestaande resultaten, kan het ook in het vervullen van de drie basisbehoeften een waardevolle en ondersteunende rol spelen. Op huidig niveau creëert het vloggen al de mogelijkheid sociale interacties aan te gaan die anders niet op die manier plaats zou vinden, stimuleert het de kinderen verschillende karakters en rollen uit te proberen (identiteitsontwikkeling) en kunnen zij de beelden van anderen bekijken, hieruit leren en hun competentie te vergroten. Aanvullend zijn er vier Ipads beschikbaar die momenteel nog niet in gebruik zijn. Wanneer deze ingezet gaan worden wordt het scala mogelijkheden voor het bekijken én delen van de video's nóg groter. Samengevat, mits de kinderen meer voorgelicht worden over het gebruik van de camera en geïnspireerd worden over het maken van vlogs, liggen er enorme kansen om, aanvullend op het longboarden, ook op deze manier het vervullen van de behoeften te faciliteren.

Limitaties

De beelden zijn zo objectief mogelijk geïnterpreteerd, toch kunnen er onbedoeld andere betekenissen aan gedragingen zijn gegeven door bijvoorbeeld cultuurverschillen. Er is zo veel mogelijk op deze verschillen ingespeeld door participatieve en creatieve methoden te gebruiken die het kind in het middelpunt van de procedure plaatsten (Boeije, 2014). Een contra-analyse – en het daarmee zichtbaar maken van andere betekenissen – zou, net zoals het betrekken van een mede-onderzoeker, een waardevolle toevoeging zijn. Dit maakt de analyse,

ondanks de jarenlange ervaring van de onderzoeker in gedrag- en motorisch observeren, objectiever (Boeije, 2004).

De vlogobservaties leverden inzichten in het gedrag van de deelnemers op met betrekking tot het vervullen van de wens naar autonomie, competentie en sociale verbondenheid. Deze audiovisuele methode heeft resultaten opgebracht die anders mogelijk niet naar voren waren gekomen (Vecchio et al., 2017) en gaf deelnemers een mogelijkheid hun stem te laten horen (Smits & Knoppers, 2020). Wat er waargenomen is en hoe dit geïnterpreteerd werd is een representatie van deze gegevens, dit zijn niet de gevoelens of ervaringen van de kinderen zelf. De informele gesprekken hebben gegevens opgeleverd die verduidelijking gaven over de ervaringen van de kinderen in beeld. Ook dit zijn representaties. Daarnaast zijn gegevens beperkt door het gebrek aan beheersing van eenzelfde taal voor zowel onderzoeker als deelnemer.

Tot slot heeft dit onderzoek zich gefocust op kinderen woonachtig in het Utrechtse asielzoekerscentrum. Wanneer dit project op een nieuwe locatie start kan verzamelde data mogelijk verschillen. Hierdoor kan er geen algemene uitspraak gedaan worden over de mogelijke bijdrage van 'U on Board' in andere asielzoekerscentra in Nederland.

Conclusie

Huidig onderzoek is een aanvulling op bestaande literatuur over het welzijn van vluchtelingenkinderen en hoe de wens naar het vervullen van de drie basisbehoeften geïllustreerd wordt in hun gedrag. Aanvullend op bevindingen van Smits en Knoppers (2020) waarin zij vooral op zoek gingen naar de ervaringen besproken door deelnemers zelf, tonen resultaten van huidig onderzoek hoe het vervullen van de drie psychologische basisbehoeften meetbaar gemaakt kan worden en zichtbaar is in het gedrag van de deelnemers. In navolging op het onderzoek van Smits en Knoppers (2020) is er gebruik gemaakt van een progressieve methode om data te verzamelen. Dit onderzoek is niet alleen een toevoeging op theoretisch gebied, maar des te meer ook op methodologisch gebied. Opnieuw is duidelijk geworden dat gesproken taal geen boventoon hoeft te voeren in sociaal wetenschappelijk onderzoek (De Haan, 2012) en dat kinderen, wanneer betrokken op passende wijze, competente sociale actoren zijn en daarmee geldige gegevensbronnen (Ansell, 2004).

'U on Board' biedt kinderen in zekere mate de gelegenheid de wens naar hun drie basisbehoeften te vervullen. In potentie is deze context is nog veelbelovender. Wanneer besproken implicaties nagevolgd worden zal naar verwachting de bijdrage van 'U on Board' toenemen. Interessant voor vervolgonderzoek is om te kijken naar het gedrag van de kinderen wanneer begeleiders actiever mee doen, er meer structuur geboden wordt en meer informatie

gegeven wordt over het longboarden en vloggen. Ook de werkelijke invloed van digitale middelen op het vervullen van de basisbehoeften vraagt om meer onderzoek. Zolang 'U on Board' als living lab blijft opereren en progressieve middelen in blijft zetten zoals zij doen, zal het project zich te blijven ontwikkelen en hun bijdrage aan het vervullen van de basisbehoeften – en daarmee het welzijn van de kinderen op het asielzoekerscentrum - blijven toenemen.

Referenties

- Anderson, A., Dixon, M. A., Oshiro, K. F., Wicker, P., Cunningham, G. B., & Heere, B. (2019). Managerial perceptions of factors affecting the design and delivery of sport for health programs for refugee populations. *Sport Management Review*, 22(1), 80-95. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2018.06.015>
- Ansell, N. (2004). *Children, youth and development*. Routledge.
- Ansell, N., Robson, E., Hajdu, F., & van Blerk, L. (2012). Learning from young people about their lives: using participatory methods to research the impacts of AIDS in southern Africa. *Children's Geographies*, 10(2), 169-186. <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1080/14733285.2012.667918>
- Baarda, D. G. (2005). *Basisboek kwalitatief onderzoek. Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwalitatief onderzoek*. Noordhoff Uitgevers B.V.
- Ben-Arieh, A. (2005). Where are the children? Children's role in measuring and monitoring their well-being. *Social Indicators Research*, 74(3), 573-596. <https://doi:10.1007/s11205-004-4645-6>
- Biddle, S. J., Mutrie, N., Gorely, T., & Faulkner, G. (2021). *Psychology of physical activity: Determinants, well-being and interventions*. Routledge.
- Block, K., & Gibbs, L. (2017). Promoting social inclusion through sport for refugee-background youth in Australia: Analysing different participation models. *Social Inclusion*, 5(2), 91-100. <https://doi.org/10.17645/si.v5i2.903>
- Boeije, H. (2014). *Analyseren in kwalitatief onderzoek. Denken en doen*. Boom Lemma Uitgevers.
- Coyne, I. (2010). Research with children and young people: The issue of parental (proxy) consent. *Children & Society*, 24, 227-237. <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1111/j.1099-0860.2009.00216.x>
- Crivello, G., Camfield, L., & Woodhead, M. (2009). How can children tell us about their wellbeing? Exploring the potential of participatory research approaches within young lives. *Social indicators research*, 90(1), 51-72. <https://10.1007/s11205-008-9312-x>
- De Haan, M. (2011). The reconstruction of parenting after migration: A perspective from cultural translation. *Human Development*, 54(6), 376-399. <https://10.1159/000334119>
- De Winter, M. (2021, 15 maart). *Opinie: De belangstelling voor reljongeren mag wel iets oprechter*. Volkskrant. www.volkskrant.nl/columns-opinie/opinie-de-belangstelling-voor-reljongeren-mag-wel-iets-oprechter~b3c93580/

- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological inquiry, 11*(4), 227-268. https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1207/S15327965PLI1104_01
- Ellis, B., Abdi, S., Lazarevic, V., White, M., Lincoln, A., Stern, J., & Horgan, J. (2016). Relation of psychosocial factors to diverse behaviors and attitudes among Somali refugees. *American Journal of Orthopsychiatry, 86*(4), 393- 408. <https://doi.org/10.1037/ort0000121>
- Farello, A., Blom, L., Mulvihill, T., & Erickson, J. (2019). Understanding female youth refugees' experiences in sport and physical education through the self-determination theory. *Journal of Sport for Development, 7*(13), 55-72. <https://jsfd.org/>
- Giroux, H. A. (2010). Rethinking Education as the Practice of Freedom: Paulo Freire and the Promise of Critical Pedagogy. *Policy Futures in Education, 8*, 715-721. <https://10.2304/pfie.2010.8.6.715>
- Hadfield, K., Ostrowski, A., & Ungar, M. (2017). What can we expect of the mental health and well-being of Syrian refugee children and adolescents in Canada? *Canadian Psychology-Psychologie Canadienne, 58*(2), 194-201. <https://doi.org/10.1037/cap0000102>
- Henrich, J., Heine, S. J., & Norenzayan, A. (2010). The weirdest people in the world? *Behavioral and Brain Sciences, 33*(2-3), 61-83. <https://10.1017/S0140525X0999152X>
- Hogeschool Utrecht. (21 juni 2021). *Longboarden voor kwetsbare jongen in Utrecht*. www.hu.nl/onderzoek/projecten/longboarden-voor-kwetsbare-jongeren-in-utrecht
- Holt, A. D., Smedegaard, S., Pawlowski, C. S., Skovgaard, T., & Christiansen, L. B. (2019). Pupils' experiences of autonomy, competence and relatedness in 'Move for Well-being in Schools': A physical activity intervention. *European Physical Education Review, 25*(3), 640-658. <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1177/1356336X18758353>
- Hurly, J. (2019). 'I feel something is still missing': Leisure meanings of African refugee women in Canada. *Leisure Studies, 38*(1), 1-14. <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1080/02614367.2018.1515241>
- Kind in azc., (2021, 22 april). *De impact van corona op kinderen in azc's*. Unicef. www.unicef.nl/files/Gevolgen%20van%20de%20Corona%20maatregelen%20op%20kinderen%20in%20azc%20final%20PDF.pdf

- Knoblauch, H. (2012). Introduction to the special issue of qualitative research: Video-analysis and videography. *Qualitative Research, 12*(3), 251-254. <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1177/1468794111436144>
- Knoblauch, H., & Tuma, R. (2011). Videography: An interpretative approach to video-recorded micro-social interaction. *The Sage handbook of visual research methods*, 414-430. https://www.researchgate.net/profile/Rene-Tuma/publication/260079085_Videography_An_Interpretative_Approach_to_Video-Recorded_Micro-Social_Interaction/links/0046352f52d5dcc0d5000000/Videography-An-Interpretative-Approach-to-Video-Recorded-Micro-Social-Interaction.pdf
- Lancaster, P. (2006). *RAMPS: A framework for listening to children*. Daycare Trust.
- Leijten, P., Raaijmakers, M. A. J., Orobio de Castro, B., & Matthys, W. (2016). Ethnic differences in problem perception: Immigrant mothers in a parenting intervention to reduce disruptive child behavior. *American Journal of Orthopsychiatry, 86*(3), 323–331. <https://doi.org/10.1037/ort0000142>
- Lenette, C. (2019). *Arts-based methods in refugee research*. Springer.
- McGregor, J. A. (2008). Well-being, Poverty and Conflict (No. 1/08). *ESRC Research Group on Wellbeing in Developing Countries*. Bath.
- Mohammadi, S. (2019). Social inclusion of newly arrived female asylum seekers and refugees through a community sport initiative: The case of bike bridge. *Sport in Society, 22*(6), 1082-1099. <https://doi.org/10.1080/17430437.2019.1565391>
- Petitpas, A. J., Cornelius, A. F., Van Raalte, J. L., & Jones, T. (2005). A framework for planning youth sport programs that foster psychosocial development. *The Sport Psychologist, 19*, 63–80. <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1123/tsp.19.1.63>
- Rijksoverheid (8 november 2020). *Internationale conferentie over en met jongeren in het teken van corona*. <https://www.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2020/10/20/internationale-conferentie-over-en-met-jongeren-in-het-teken-van-corona>
- Rose, T., Joe, S., Williams, A., Harris, R., Betz, G., & Stewart-Brown, S. (2017). Measuring mental wellbeing among adolescents: A systematic review of instruments. *Journal of Child and Family Studies, 26*(9), 2349-2362. <https://doi.org/10.1007/s10826-017-0754-0>
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *Contemporary Educational Psychology, 25*(1), 54-67. <https://doi.org/10.1006/ceps.1999.1020>

- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2006). Self-regulation and the problem of human autonomy: Does psychology need choice, self-determination, and will? *Journal of Personality*, 74(6), 1557-1586. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2006.00420.x>
- Silver, C., & Patashnick, J. (2011, January). Finding fidelity: Advancing audiovisual analysis using software. *Forum: Qualitative Social Research* (12)1. <https://doi.org/10.17169/fqs-12.1.1629>
- Smits, F. (2019). Action sport als middel voor welzijn in het meidenwerk. Are U on Board? *Vakblad Sociaal Werk*, 20(2), 27-29. <https://doi.org/10.1007/s12459-019-0020-1>
- Smits, F., & Knoppers, A. (2020). The way we roll: The use of longboards and cameras by girls to roll through the urban outdoors. *Annals of Leisure Research*, 1-17. <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1080/11745398.2020.1836664>
- Snelson, C. (2015). Vlogging about school on YouTube: An exploratory study. *New Media & Society*, 17(3), 321-339. <https://doi.org/10.1177/1461444813504271>
- Spaaij, R., Broerse, J., Oxford, S., Luguetti, C., McLachlan, F., McDonald, B., ... & Pankowiak, A. (2019). Sport, refugees, and forced migration: A critical review of the literature. *Frontiers in Sports and Active Living*, 1(47). <https://doi.org/10.3389/fspor.2019.00047>
- Sumner, A. (2010). Child poverty, well-being and agency: What does a '3-D well-being' approach contribute? *Journal of International Development*, 22(8), 1064-1075. <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.1002/jid.1746>
- Trimbos-intituut. (2020). *Geluk onder druk? Onderzoek naar het mentaal welbevinden van jongeren in Nederland*. <https://www.trimbos.nl/kennis/geluk-onder-druk-onderzoek-naar-mentaal-welzijn-jongeren>
- Vecchio, L., Dhillon, K. K., & Ulmer, J. B. (2017). Visual methodologies for research with refugee youth. *Intercultural Education*, 28(2), 131-142. <http://dx.doi.org/10.1080/14675986.2017.1294852>
- Whitley, M. A., & Gould, D. (2011). Psychosocial development in refugee children and youth through the personal-social responsibility model. *Journal of Sport Psychology in Action*, 1(3), 118-138. <https://doi.org/10.1080/21520704.2010.534546>

Bijlage A**Observatielijst**

Sociale verbondenheid	
Versterkt door: het delen van ervaringen, samenwerken, structuur en duidelijkheid over leerdoelen	
Vertaalde quote	Observatiepunten
Ze gebruikten de video's graag om hun ervaringen op de skateboards aan elkaar te laten zien en uit te leggen: 'Hier laat ik een paar trucjes zien die ik heb geleerd [op het skateboard] en leg ik uit hoe je ze moet doen	Kinderen gebruiken de vlogs om ervaringen aan elkaar te laten zien
	Kinderen gebruiken de vlogs om elkaar te helpen
	Kinderen accepteren de hulp van anderen
Een meisje beschrijft: ik vond het leuk om andere mensen te passeren en te filmen terwijl ik aan het skateboarden was en dan gaven ze me een high five of zo iets en dat heb ik op film.	Kinderen vinden het leuk om aangemoedigd te worden door anderen
	Het filmen creëert een manier om met anderen te verbinden
Ze gebruikten de filmpjes om filmpjes en vlogs te maken die ze vervolgens met elkaar, met families en / of vrienden via social media via WhatsApp deelden en toonden op Instagram, TikTok en Snapchat of hun eigen YouTube-kanaal.	Kinderen laten de filmpjes (graag) aan anderen zien en weten op deze manier te verbinden met anderen
Mensen uit mijn cultuur vinden het niet leuk als ik foto's van mezelf maak. Ik vind het niet erg, maar mijn broers zouden boos zijn. Ze proberen me te beschermen	Kinderen vinden het belangrijk wat hun familie denkt en vragen bijvoorbeeld eerst (zichtbaar) toestemming aan hun ouders om mee te doen
ze gebruikten de GoPro-camera's graag om te vloggen, video's op te nemen en anderen te helpen aan hun video's te werken	Kinderen vinden het leuk om samen te werken met het vloggen, zij helpen elkaar
	Kinderen accepteren hulp van anderen
We gingen allemaal expres langzamer, zodat we bij elkaar konden blijven. Dit gaf me de mogelijkheid om dingen te proberen	Kinderen houden rekening met elkaar, ze wachten bijvoorbeeld op elkaar
In eerste instantie durfde ik een helling niet af, maar dat deed ik omdat we elkaar aanmoedigden	Kinderen moedigen elkaar aan om dingen te proberen
Bijna elke deelnemer zei dat ze het gevoel had er niet bij te horen als ze niet wist hoe ze aan een bepaalde sport of activiteit moest deelnemen	Niet weten hoe aan een specifieke sport of activiteit deel te nemen kan een gevoel er niet bij te horen creëren
Door samen met haar teamgenoten een nieuwe sport te leren spelen, voelde ze zich opgenomen (included) en genereerde ze positieve gevoelens.	Samen oefenen en hard werken creëert positieve gevoelens en een gevoel van erbij horen
Ik denk dat ik het leuk vind [<i>samen spelen of alleen</i>] met iemand omdat het leuker en plezieriger is om het samen te doen	Samen spelen is leuk omdat het leuker en plezieriger is om het samen te doen

Het is niet verwonderlijk dat elke deelnemer aan het huidige onderzoek opmerkte hoe belangrijk relaties voor haar waren . . . haar vrienden maken het niet alleen leuk, maar ze motiveren en betrekken (include) haar ook.	Kinderen worden gemotiveerd en betrokken bij de activiteit door andere deelnemers / vrienden
Deelnemers met broers en zussen van ongeveer dezelfde leeftijd brachten wekelijks vele middagen door met buiten spelen en samen sporten.	Kinderen uit hetzelfde gezin spelen veel samen tijdens de aangeboden activiteit
Familieleden werden zo vaak besproken dat ze voorrang leken te krijgen op relaties met leeftijdsgenoten	Kinderen spelen liever met broertjes en/of zusjes, nichtjes of neefjes dan met (onbekende) leeftijdgenootjes
Een deelnemer meldde bijvoorbeeld dat haar familie een belangrijk ondersteuningssysteem is	Familie (ouders/verzorgers) ondersteunt en moedigt de kinderen aan om mee te doen
Maar, gezinsverplichtingen kunnen sportparticipatie ook in de weg staan	Soms moeten kinderen op een jonger gezinslid passen waardoor zij niet mee kunnen doen
Voor degenen in deze studie waren mono-etnische relaties het meest voorkomende type relatie met leeftijdsgenoten.	Kinderen lijken vooral te spelen met kinderen die dezelfde komaf hebben
Verschillende deelnemers dat ze weinig tot geen contact hadden met hun burens of gemeenschap.	Kinderen lijken geen contact te hebben of maken met kinderen die zij (nog) niet kennen
het leek er niet op dat de gemeenschappen hen opzettelijk niet ondersteunden of vijandig tegenover hen stonden; het leek er eerder op dat er geen interactie met- en ondersteuning van sport was.	Ouders lijken zich er bewust van te zijn dat deze activiteiten plaatsvinden Zodra ouders zich bewust zijn ondersteunen en motiveren zij hun kinderen om deel te nemen
	Er wordt regelmatig gevraagd of 'ik ook mag' [filmen]
	Kinderen en stagiaires (volwassenen) interacteren met elkaar
	Kinderen en projectmedewerkers (volwassenen) interacteren met elkaar

Autonomie	
Versterkt door: relatieve keuzevrijheid, inclusieve en gestructureerde spelpraktijken en weinig onderbreking van volwassenen	
Vertaalde quote	Observatiepunten
Ze gebruikten de video's graag om hun ervaringen op de skateboards aan elkaar te laten zien en uit te leggen: 'Hier laat ik een paar trucjes zien die ik heb geleerd [op het skateboard] en leg ik uit hoe je ze moet doen	Kinderen kiezen ervoor video's aan elkaar te laten zien en mogelijk iets voor te doen of uit te leggen
Ik vond het geweldig als we heel snel over een parcours gingen en ik mezelf kon filmen. Ik heb laten zien dat je alleen maar hoeft te proberen en niet op te geven.	Kinderen zijn een voorbeeld door te laten zien hoe het moet
Ze waren trots op wat ze konden: in het begin durfde ik geen scherpe bochten te nemen maar na een tijdje kon ik het wel. Ik kreeg meer zelfvertrouwen en durfde meer vaardigheden uit te proberen	Kinderen worden vaardiger en durven (daardoor) nieuwe keuzes te maken met betrekking tot het skateboarden
Mensen uit mijn cultuur vinden het niet leuk als ik foto's van mezelf maak. Ik vind het niet erg, maar mijn broers zouden boos zijn. Ze proberen me te beschermen	Kinderen maken (voor zover zichtbaar) zelf de keuze om wel of niet mee te doen met de activiteit
Volg je eigen koers en het verleggen van hun eigen grenzen: Ja, dat realiseerde ik me vandaag echt. Omdat iedereen erg snel ging, probeerde ik dat ook te doen, maar ik was bang.	Kinderen proberen iets nieuws maar kiezen ook hun eigen weg als het te moeilijk blijkt
Je moet doorgaan en voor jezelf opkomen	Kinderen komen voor zichzelf op als dit nodig is
De ruzies gaan over onbelangrijke zaken. Ik wil er niet bij betrokken zijn	Kinderen bemoeien zich niet met ruzies van anderen (laten zich niet beïnvloeden)
Ik voel me geweldig als ik de beslissing neem dat ik iets wil doen. Het helpt je veel, je doet alleen iets dat je wilt doen. Maar niet iemand heeft voor jou gekozen. Dat is een goed iets	Kinderen kiezen zelf op wat voor een manier ze willen skate- en longboarden (staand, liggend, zittend – parcours, heen en weer, wedstrijdes)
Op één na zeiden alle deelnemers dat ze eerder PA zou doen als ze ervoor kiest en minder waarschijnlijk als iemand anders ervoor kiest	Kinderen laten hun stem horen door zelf te kiezen hoe ze willen skateboarden
	Kinderen laten hun stem horen door zelf keuzes te maken
	Kinderen laten zich horen (mbt wat ze willen of nodig hebben)
Het is als een kalmerende activiteit. Omdat je, net als rolschaatsen, geen andere mensen nodig hebt om het leuk te vinden. Maar ik ga soms met haar [hond] mee	Kinderen spelen zelfstandig op of met het skate- of longboard en hebben geen anderen nodig om dit leuk te vinden
En alleen zijn [<i>samen spelen of alleen</i>] is een beetje beter, denk ik, want je kunt het leuk vinden en zelf nadenken	Kinderen vinden het ook fijn soms alleen te spelen (ruimte voor persoonlijke reflectie)
Deze voorkeur voor evenwicht zijn [<i>samen spelen en alleen spelen</i>] is logisch, maar wordt niet volledig ondersteund door onderzoek.	Kinderen spelen soms alleen en soms met elkaar

Competentie	
Versterkt door: informatie over regels en vaardigheden verstrekken en activiteiten aanpassen aan behoeften kind	
Vertaalde quote	Observatiepunten
Ik vond het geweldig als we heel snel over een parkours gingen en ik mezelf kon filmen. Ik heb laten zien dat je alleen maar hoeft te proberen en niet op te geven.	Kinderen ervaren plezier wanneer iets goed lukt (door een succeservaring)
Ze gebruikten de video's graag om hun ervaringen op de skateboards aan elkaar te laten zien en uit te leggen: 'Hier laat ik een paar trucjes zien die ik heb geleerd [op het skateboard] en leg ik uit hoe je ze moet doen	Kinderen ervaren een zodanige mate van competentie in het skateboarden dat zij dit aan anderen of op film laten zien
	Kinderen ervaren een zodanige mate van competentie in het vloggen/gebruik van GoPro dat zij anderen hierbij helpen
	Kinderen tonen hun wens naar het vergroten van competentie door naar anderen te kijken en vaardigheden na te doen
	Kinderen beheersen het vloggen, gaan 'in gesprek' met de camera, proberen er een verhaaltje van te maken
De sociale aard van de activiteit en de <i>fun-factors</i> dwongen de meisjes om hun angsten te overwinnen, de activiteit uit te proberen en meer vaardigheden te ontwikkelen.	Kinderen overwinnen hun angsten, proberen de activiteit uit en worden vaardiger door herhaling
Ze waren trots op wat ze konden: in het begin durfde ik geen scherpe bochten te nemen maar na een tijdje kon ik het wel. Ik kreeg meer zelfvertrouwen en durfde meer vaardigheden uit te proberen	Kinderen worden vaardiger en durven nieuwe vaardigheden uit te proberen
Ik vind het geweldig dat je met je voeten kunt sturen door aan één kant te hangen met je tenen of hiel; het geeft me het gevoel dat ik aan het surfen ben	Kinderen leren nieuwe vaardigheden
	Kinderen vinden het zichtbaar leuk om beter te worden
Deze mentaliteit (GM) omvat het zien van obstakels als uitdagingen in plaats van als bedreigingen, het herhaaldelijk proberen van taken ondanks mislukking, en gemotiveerd worden door het succes van anderen	Het kind ziet obstakels als uitdagingen, blijft proberen als het niet gelijk lukt, is blij én raakt gemotiveerd (geïnspireerd) als het anderen wel lukt
Als de meisjes in het huidige onderzoek zich bekwaam voelen in lichamelijke activiteiten, denken ze misschien dat ze effectief kunnen deelnemen aan de klas	Als je je bekwaam voelt in sportieve activiteiten, denk je dat je effectief kan deelnemen aan een les
Veel van de deelnemers hadden de intentie om hun vaardigheden te verbeteren en nieuwe sporten te leren omdat het plezierig was gemeen	Het leren skate- of longboarden, een nieuwe vaardigheid, brengt plezier

Bijlage B

Informatiebrief

Algemeen.

U krijgt deze brief omdat uw kind meedoet aan het skateboarden bij 'U on Board'. We onderzoeken hoe we de skateboardactiviteiten beter bij de behoeften van uw kind kunnen laten passen. Dit is belangrijk om het geluksgevoel bij kinderen in het AZC zo veel mogelijk te vergroten.

Wat gaat er gebeuren?

Tijdens het onderzoek maakt uw kind zelf beelden met een videocamera (GoPro). Zij mogen zichzelf en andere kinderen filmen (als ook hun ouders dat goed vinden). Ook praten wij met uw kind over het skateboarden. Deze gesprekken gaan over wat uw kind leuk vindt aan het skateboarden, over het maken van vriendjes en vriendinnetjes en over zelf kiezen tijdens het skateboarden. De mening en beleving van uw kind is belangrijk. Er is geen goed of fout antwoord mogelijk.

Anoniem en vertrouwelijk.

De onderzoeker bekijkt alle video's en schrijft hier dingen over op. Dit is belangrijk voor het onderzoek. Na het bekijken worden alle videobeelden gewist. Informatie uit de videobeelden is vertrouwelijk en anoniem, uw kind is dan niet meer te herkennen uit dat wat opgeschreven is. De informatie blijft 7 jaar bewaard, beveiligd op de Universiteit van Utrecht. Ook het toestemmingsformulier wordt hier veilig bewaard.

Meer informatie over de privacy kunt u hier vinden:

Autoriteit Persoonsgegevens: <https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/nl/onderwerpen/avg-europese-privacywetgeving>

Vrijwillig.

Uw kind mag altijd stoppen met het skateboarden en filmen. Uw kind mag ook stoppen met elk gesprek als dit niet meer fijn voelt. Dit heeft absoluut geen gevolgen voor uw kind of de asielaanvraag. Alle videobeelden die tot dat moment verzameld zijn kunnen gebruikt worden. Alleen als u aangeeft dat dit niet mag, doen wij dit niet.

Contact.

Het onderzoek wordt uitgevoerd door Manon Olthof. Voor vragen of opmerkingen mag u mailen of haar opzoeken tijdens de uren dat 'U on Board' op het AZC is. Emailadres Manon: m.olthof2@students.uu.nl

Ook kunt u een onafhankelijke contactpersoon benaderen: frank@welkominutrecht.nu

Bij officiële klachten over het onderzoek kan contact opgenomen worden met de klachtenfunctionaris. Emailadres: klachtenfunctionaris-fetsocwet@uu.nl

Mag uw kind meedoen aan dit onderzoek en wil hij/zij dat ook? Onderteken dan samen het toestemmingsformulier.

Alvast bedankt!

Groet, Manon

Informational Letter

General.

You are receiving this letter because your child is participating in skateboarding at "You on Board". We explore how we can make skateboarding activities better suited to your child's needs. Specifically, it concerns the need for autonomy, competence and social connection. Fulfilling these needs is important to increase the feeling of happiness in children in the AZC as much as possible.

What will happen?

During the research, your child will make vlogs him/herself with a video camera (GoPro). They are allowed to film themselves and other children (when their parents agree as well). We also talk to your child about skateboarding. These conversations are about what your child likes about skateboarding, about making friends and about making choices when and about skateboarding. Your child's opinion and experience is important and there is no right or wrong answer to give.

Anonymous and confidential.

The researcher watches all videos and writes things down about them. This is important for the research. After viewing, all video images are deleted. Information from the video images is confidential and anonymous, so your child can no longer be recognized from what has been written down. The information is kept for 7 years, secured at the University of Utrecht. The consent form is also safely stored here.

More information about privacy can be found here:

Dutch Data Protection Authority: <https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/nl/onderwerpen/avg-europese-privacywetlement>

Voluntary.

Your child can always stop skateboarding and filming. Your child may also stop any conversation if it no longer feels good. This has absolutely no consequences for your child or the asylum application. All video images collected up to that point can be used. Only if you indicate that this is not allowed, we will not do this.

Contact.

The research is carried out by Manon Olthof. For questions or comments you can email or visit her during the hours that "You are on Board" at the AZC. Email address Manon: m.olthof2@students.uu.nl or manon.olthof@hu.nl

You can also approach an independent contact person: frank@welkominutrecht.nu

In case of official complaints about the investigation, the complaints officer can be contacted. Email address: complaints officer-fetsocwet@uu.nl

Is your child allowed to participate in this study and does he / she want that too? Then sign the consent form together.

Thanks in advance!

Greeting,

Manon

Bijlage C

Flyers U on Board

Voor meisjes en jongens: leer longboarden en skateboarden. Elke dinsdag- en vrijdagmiddag! Voor de boards, beschermende kleding en helm zorgen wij. Je mag met een GoPro camera je eigen filmpje maken terwijl je rijdt. Daarna maken we er samen een echte film van. Soms doen we andere sporten.

Wie iedereen tussen 6 en 15 jaar
Wanneer elke dinsdag en vrijdag
Tijd 16.00 – 18.00 uur
Locatie AZC Joseph Haydnlaan
Aanmelding niet nodig

U on Board

www.welkominutrecht.nu

For boys and girls: learn how to skateboard and longboard. Every Tuesday and Friday afternoon! We take care of the boards, protective clothing and helmets. You can make your own video with a GoPro camera while riding. Afterwards we make a real film of it. Sometimes we do other sports.

Who everyone between 6 and 15 years old
Date every Tuesday and Friday
Time 4 - 6 pm.
Location AZC Joseph Haydnlaan
Registration not necessary

U on Board

www.welkominutrecht.nu

Bijlage D

Privacyverklaring Stichting Welkom in Utrecht

CONCEPT Privacyverklaring Stichting Welkom in Utrecht

Februari 2021

In deze privacyverklaring informeren we u over hoe wij omgaan met persoonsgegevens. Dat zijn gegevens die iets over iemand zeggen en naar diegene te herleiden zijn, zoals (een combinatie van) een naam, adres, leeftijd en telefoonnummer. We verwerken zulke persoonsgegevens om onze activiteiten goed uit te kunnen voeren en aan onze doelstellingen te kunnen werken. Dit gebeurt op zorgvuldige wijze, zodat de privacy van mensen met wie we werken en van wie we gegevens opslaan, gewaarborgd is.

Hebben wij uw persoonsgegevens verkregen? Lees hier onze privacyverklaring.

Om welke persoonsgegevens gaat het?

Wij verwerken, indien nodig, de volgende persoonsgegevens:

- Naam, verblijfslocatie
- E-mailadres
- Telefoonnummer(s)
- Foto's
- Gegevens die van belang zijn voor de activiteit waar u aan deelneemt
- Andere gegevens die u aan ons verstrekt, zoals geboortedatum, bankrekeningnummer, et cetera

Deze persoonsgegevens hebben we zelf direct gekregen van u, of van partnerorganisaties waarvoor u dan toestemming hebt gegeven. Wij zullen de door u versterkte gegevens nooit aan derden verstrekken zonder uw voorafgaande toestemming, anders dan voor onze werkzaamheden noodzakelijk is. De verstrekte gegevens zijn zo summier mogelijk.

Wat betreft foto's vragen we uw uitdrukkelijke toestemming als we deze willen gebruiken op promotiekanalen. Ook uw naam wordt alleen openbaar gemaakt op bijvoorbeeld de website,

sociale media of in bestuurverslagen als u daar uitdrukkelijk toestemming voor heeft gegeven of als de wet dit verplicht (bijvoorbeeld in het geval van de namen van bestuursleden van de stichting).

Voor welke doeleinden worden persoonsgegevens gebruikt?

Wij verwerken persoonsgegevens met name in verband met deelname aan onze activiteiten, maar in een aantal gevallen ook voor andere doeleinden:

- Voor het onderhouden van contact met u, bijvoorbeeld in verband met deelname aan of organisatie van onze activiteiten
- Om u van voor u relevante informatie te voorzien
- Voor het uitvoeren van een overeenkomst tussen u en Stichting Welkom in Utrecht
- Voor het afhandelen van vragen, eventuele klachten en geschillen
- Voor het gebruik van uw foto voor promotionele doeleinden
- Voor het voldoen aan onze wettelijke verplichtingen

Welke maatregelen zijn getroffen om persoonsgegevens te beschermen?

We dragen zorg voor passende technische en organisatorische maatregelen om persoonsgegevens te beveiligen tegen verlies en tegen enige vorm van onrechtmatige verwerking. Persoonlijke gegevens zijn opgeslagen in een beveiligde *cloud* die onder het Nederlands recht valt. De website van Welkom in Utrecht is ook beveiligd en heeft een SSL-certificaat. De website verzamelt geen informatie van bezoekers door middel van cookies. In het geval van een datalek waarbij persoonsgegevens openbaar worden, zullen we daarvan zo spoedig mogelijk melding doen bij de Autoriteit Persoonsgegevens.

Uw verwerkte persoonsgegevens zijn alleen toegankelijk voor daarvoor geautoriseerde personen, dus voor hen die deze gegevens nodig hebben om hun functie bij Welkom in Utrecht uit te kunnen voeren.

Wij kunnen externe dienstverleners inschakelen die voor ons als verwerker diensten verrichten waarvoor persoonsgegevens nodig zijn. Verwerkers mogen uw persoonsgegevens uitsluitend verwerken in onze opdracht en volgens onze instructies.

Buiten de in deze privacyverklaring genoemde situaties delen wij alleen persoonsgegevens met anderen als dat nodig is om te voldoen aan onze wettelijke verplichtingen, om onze of andermans rechten te beschermen, of om de nakoming af te dwingen van deze privacyverklaring.

Hoe lang bewaren we uw persoonsgegevens?

Wij bewaren persoonsgegevens niet langer dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, tenzij wij in verband met wettelijke verplichtingen uw persoonsgegevens langer moeten bewaren. Ook kunnen wij uw persoonsgegevens langer bewaren voor zover dit noodzakelijk is voor de vaststelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

Wat zijn uw privacy rechten?

U heeft het recht uw persoonlijke gegevens in te zien, om ze te laten wijzigen of ons te verzoeken gegevens te verwijderen. De gevraagde aanpassingen zullen wij zo spoedig mogelijk doorvoeren. Verwijdering van gegevens kan alleen als wij daar geen wettelijke bewaarplicht voor hebben.

We voeren onze activiteiten uit conform de wet Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Daarbij is de stichting de verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van uw persoonsgegevens.

Voor meer informatie over de rechten die u heeft op basis van de privacyregelgeving kunt u terecht op de website van de Autoriteit Persoonsgegevens. Zie [deze webpagina](#) voor een overzicht van uw rechten onder de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Contact:

Indien u vragen heeft over de manier waarop wij omgaan met uw persoonsgegevens, inzage wilt, een wijziging wilt laten doorvoeren of een verzoek heeft om gegevens te laten verwijderen, dan kunt u contact met ons opnemen door een e-mail te sturen naar info@welkominutrecht.nu. U kunt ook bellen of een tekstbericht sturen naar 06-42543937.

Bijlage E

Samenvatting

Door de huidige coronamaatregelen valt de dagelijkse structuur van veel asielzoekerskinderen weg. Dit kan mogelijk de psychologische groei vertragen en het welzijn verslechteren. Het vervullen van de drie psychologische basisbehoeften - verbondenheid, autonomie en competentie - kan dit juist versterken. Het doel van deze explorerende pilot was de bijdrage van 'U on Board' aan het vervullen van de basisbehoeften in kaart te brengen, de onlosmakelijke samenhang tussen de behoeften in beeld te brengen en de waarde van digitale media in dit licht te onderzoeken. In totaal zijn 81 vlogs geobserveerd en aangevuld met informatie uit 5 informele gesprekken en niet-participerende observaties. Hoewel deze observaties zo objectief mogelijk en met culturele sensitiviteit zijn gedaan, is het mogelijk dat gedrag anders is geïnterpreteerd dan bedoeld. Hoewel verbondenheid absoluut belangrijk is voor deze doelgroep, lijkt de behoefte aan autonomie het sterkst vervuld. Daarnaast laten de resultaten zien dat de behoeften elkaar onder de juiste omstandigheden kunnen versterken. Begeleiders spelen een belangrijke rol bij het scheppen van deze voorwaarden, door actiever te participeren, meer structuur te geven en gerichte informatie te geven over de prestaties van longboarden en vloggen, zal de potentie van 'U on Board' beter benut worden. Het gebruik van digitale middelen zoals GoPro's en iPads kan daarbij de vervulling van de psychologische behoeften verbeteren.

Trefwoorden: psychologische basisbehoeften, longboarden, vloggen, U on Board, vluchtelingenkinderen